

L' 1 d'octubre, el «no» podria guanyar

«El "no" podria guanyar però no ho farà, perquè molts catalans que tenien i tenen el federalisme com a primera opció, prefereixen com a segona opció la independència»

El proper 1 d'octubre es celebrarà el referèndum d'autodeterminació de Catalunya i veient els antecedents d'altres països, i les preferències globals dels electors catalans, el "no" podria guanyar fàcilment. Podria guanyar, però això no passarà. De fet, és força probable que guanyi el "sí" per golejada i, segons ens diuen les enquestes fins ara publicades, amb una participació bastant superior a la que hi va haver en el referèndum sobre la Constitució Europea del 2005 (40%) i al referèndum de l'Estatut d'Autonomia de 2015 (49%).

Segons les tres enquestes que han sortit després de l'anunci del referèndum, a part de tots els votants independentistes, també aniran a votar la immensa majoria dels votants comuns, una part important dels del PSC i un percentatge no marginal dels votants de Ciutadans i del PP.

Però el "no" no perdrà perquè uns quants dels seus electors quedin a casa seguint acríticament les consignes de les cúpules, sinó per un altre motiu molt més rellevant.

El No podria guanyar fàcilment en un context on els seus partidaris s'esforcessin a presentar una alternativa. Tant al Quebec com a Escòcia els partidaris del "no" van intentar amb més o menys gràcia, però segur que amb encert, construir una proposta versemblant d'augment de l'autogovern. Es a dir que votar "no", no era percebut només com votar "no" a un projecte independentista sinó també com a votar a favor d'un projecte alternatiu al del moment.

El "no" podria guanyar però no ho farà, i no ho farà perquè molts catalans que tenien i encara tenen el federalisme com a primera opció, prefereixen com a segona opció la independència a quedar-se com estan ara. Parlant clar: si votar Sí fos independència i votar No fos un federalisme real o algun canvi equivalent, amb l'actual correlació de forces probablement guanyaria el "no". Però avui votar "no" és votar *status quo* sense cap proposta il·lusionant de canvi real que es pugui implementar a mig termini. La immensa majoria dels federalistes honestos són ben conscients de la situació i és per això que votaran "sí" a la independència.

Podria guanyar el "no" però l'actitud dels partits majoritaris espanyols, amb l'excepció del Podemos, no ajuda gens a que això passi. Per una banda, el PP i Ciutadans es neguen a reconèixer l'arrel del descontentament català. Per a ells, l'independentisme no és la conseqüència o l'expressió d'un problema, sinó que és "el problema" que cal eradicar. Cap autocrítica al procés de recentralització, cap intent de seducció, només criminalització.

Per la seva part el PSOE, intenta situar-se en una posició equidistant per acabar tímidament fent una proposta ridícula en tots els sentits. Tornar a l'Estatut que ells mateixos van retallar, oferir un vergonyós "reconeixement de la cultura catalana" i prometent canvis a la Constitució, com "també proposa C's" i que, per tant, és fàcil suposar en quin sentit anirien. L'intent és lloable però sembla més pensat per mitjans dels anys 90 que no pas per l'any 2017 després d'haver-se protagonitzat a Catalunya les mobilitzacions més importants en dècades de tot Europa.

El "no" podria guanyar perquè molts independentistes instrumentals cansats dels greuges de l'Estat ho deixarien de ser si l'estat fes un canvi profund, admetent que la causa

catalana és legítima i que intentés abordar-la amb sentit d'estat. El "no" podria guanyar l'1 d'octubre però tot fa pensar que guanyarà clarament el "sí" i, per tant, no es convocaran eleccions autonòmiques sinó que es proclamarà directament la República Catalana.